

[Indenrigsministeren.]

gaar ud paa at forhøje det i Hjælpekasse-
loven af 1913 fastsatte Beløb af $\frac{1}{4}$ Mill.
Kr. aarlig, der stilles til Raadighed som
Statens Bidrag til Kommunerne, til $\frac{1}{2}$
Mill. Kr. for Finansaaret 1929—30. Det i
Loven af 1913 fastsatte Beløb $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. har
faktisk kun været gældende i Aarene indtil
1915, idet der i Aarene fra 1915 til 1922
ydedes en Refusion af $\frac{1}{3}$ af de faktiske
Udgifter i Kommunerne til Hjælpekasserne;
og som det høje Tings Medlemmer ved,
har der i Aarene fra 1922 til 1927—28
været ydet aarligt $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., medens der
i Finansaaret 1928—29 ydedes $1\frac{1}{2}$ Mill.
Kr., altsaa det samme Beløb, som der nu
stilles Forslag om for Aaret 1929—30's
Vedkommende. Denne Forhøjelse for 1928
—29 blev foretaget under Hensyn til Hjælpe-
kasseudgifternes stærke Stigning, væsentligt
som Følge af den ekstraordinære Arbejds-
løshedsunderstøttelses Bortfald i 1927, hvor-
ved Hjælpekassernes Udgifter i Løbet af
et Par Aar steg fra 9 til 18 Mill. Kr.
Det er under Forhandlingen i Folketinget
oplyst, at Hjælpekasseudgifterne for Aaret
1929—30 har holdt sig paa 16 Mill. Kr.,
og man tør derfor sikkert sige, at det er
af megen Betydning for Kommunerne, at
det forhøjede Beløb, der bevilgedes forrige
Aar, opretholdes for Aaret 1929—30's Ved-
kommende. Jeg skal hermed anbefale Lov-
forslaget til det høje Tings velvillige Be-
handling.

Bækgaard: Da det Medlem af mit
Parti, som plejer at tale om dette Spørgs-
maal, er forhindret i at være til Stede
i Dag, skal jeg gøre nogle Bemærkninger
om det foreliggende Lovforslag.

Hjælpekasseloven er jo meget elastisk,
den kan benyttes i mange Situationer, og det
har vel ogsaa nok været tilsigtet oprinde-
lig, idet der ikke i dens Paragraffer er givet
nogen stærk Begrænsning af Formaalet, saa-
ledes som vi ellers kender det i de fleste af
vore sociale Love. Dens Opgave er, saaledes
som det er udtrykt i § 3, midlertidigt inden-
for Kassens Omraade at støtte værdige træn-
gende, som ikke nyder Fattigunderstøttelse,
og der er saa anført nogle enkelte Begræn-
sninger, men ellers er Hjælpens Art og Om-
fang overladt til Hjælpekassebestyrelsernes
Skøn. Meningen er altsaa at hjælpe
værdige trængende over midlertidige øko-
nomiske Vanskeligheder. Det kan dog nok
siges, at Hjælpens Omfang langt overstiger,
hvad man oprindeligt havde tænkt sig,
baade hvad de mange Arter af Hjælp og
navnlig hvad Hjælpens økonomiske Række-

vidde angaar. Det viser navnlig den Om-
stændighed, at det Beløb, der i sin Tid
ansattes som Statens Bidrag til Hjælpe-
kasserne, nu i mange Aar langt fra har
svaret til den Brøkdæl, som man i sin Tid
havde regnet med. Det oprindelige Beløb
af 250 000 Kr. har derfor heller ikke været
gældende i mange Aar. Den højtærede
Indenrigsminister oplyste, at det kun var
gældende indtil 1915, og det er vist rigtigt.
I en Aarrække blev Beløbet, saaledes som
ogsaa nævnt af Ministeren, forhøjet til
750 000 Kr., og sidste Aar sattes det op
til $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., hvilket Beløb der her
stilles Forslag om ogsaa at bevilge for
1929—30.

I Bemærkningerne til Lovforslaget si-
ges det, at Kommunerens Udgift til Hjælpe-
kasserne i 1929—30 har været lidt over
16 Mill. Kr., og sammenholder vi det Bel-
løb med det, som Kommunerne ydede, den
Gang Statens Bidrag var 250 000 Kr., kan
der i og for sig ikke være noget at ind-
vende imod, at Statens Bidrag nu atter i
Aar sættes til $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det agter jeg
da heller ikke at gøre nogen Indvending
imod, men da Understøttelserne har taget
det store Omfang, som de har, er der dog
visse Ting, som det nok kan have sin In-
teresse at undersøge og klare lidt nærmere,
og da jeg er vidende om, at man i Mini-
steriet sidder inde med en Del Oplysninger
disse Forhold vedrørende, og at man i
Folketingets Udvalg har faaet en Del af
det Materiale forelagt, er det min Tro, at
det ogsaa kan have sin Interesse for dette
høje Tings Medlemmer at se lidt nærmere
paa dette Materiale. Jeg vil derfor paa et
senere Tidspunkt tillade mig at foreslaa,
at Lovforslaget henvises til et Udvalg, for
at man nærmere kan undersøge disse For-
hold.

Hermed skal jeg paa mit Partis Vegne
anbefale Lovforslaget til velvillig Behand-
ling.

Ludvig Christensen: Jeg er med den
ærede Ordfører for Partiet Venstre enig i,
at det er højst rimeligt, at Kommunerne
faar den forøgede Støtte, der ligger i, at
vi atter i Aar gennemfører et Lovforslag
som det foreliggende, og jeg skal paa mit
Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse.

Tvede: Saa enkelt og let overskue-
ligt, som det foreliggende Lovforslag er,
synes det dog udenfor Rigsdagen at være
blevet misforstaaet og have faaet tillagt en
Betydning, det ikke har. Lovforslaget har
saaledes ingen Indflydelse paa, hvad der